UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn aurora Q[esti]o. x.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

ſtaſi: ly de⁹ ſupponere pt̄ p hypoſtaſi hñte
hũanã ⁊ diuinã naturã. Et iõ q̃cq̃d ↄue-
nit diuĩe nature ⁊ hũane: illi pſone pt̄ at-
tribui: ſiue ſm q̄ p ea ſuppõit nomẽ ſigni-
ficãs diuinã naturã: ſiue ſm q̄ p ea ſuppo
nit nomẽ ſcãs naturã humanã. Concipi
ãt ⁊ naſci pſone attribuit ⁊ hypoſtaſi: ſm
illã naturã in q̃ ↄcipit ⁊ naſcit. Cũ igit ĩ
ĩpo pncipio ↄceptiõis fuerit natura hũa-
na aſſũpta a pſona diuĩa: ↄñs eſt q̄ vere
poſſit dici deũ eẽ ↄceptũ ⁊ natũ de ṽgĩe.
Hec ille formalit. Sz ↄtra p̄dicta Pri
mo. Nã Damaſce. dr̄ i. iij. li. Chriſtothe-
con. i. chr̄i mr̄em ṽginẽ nõ dicim⁹. Sol.
Nõ negat eã Damaſ. eẽ mr̄em chr̄i, ſz dr̄
q̄ nõ dicim⁹ chriſtothecon. q: h̄ nomẽ iuẽ
tũ erat a Neſtorio ad abolẽdũ theotecon
.i. dei mr̄em. Cũ hereticiſ em̃ nec noĩa de-
bem⁹ hr̄e cõia: vt dr̄ Hiero. ſup Oſee. ij.
Scd̄o. Miſtrare materiã ñ ſufficit ad eẽ
mr̄em ſine actõe: alioq̄n lignũ eẽt mr̄ lecti
Sz btã Maria ṽgo ſolũ miſtrauit mate
riã. g̃ nõ ẽ mr̄ chr̄i. So. Btã ṽgo miſtra-
uit materiã aptã vt inde pduceret viuẽs
eiuſdẽ ſpeciei ſecũ: ⁊ locũ ↄuenientẽ i vt̄o
⁊ nutrimentũ ↄueniẽs fetui. Tertio. Nã
qd̄ pt̄ eẽ erroris occaſio nõ ẽ aſſerẽdũ. Sz
hmõi ẽ ſi dicat mr̄ dei: q: itelligit mr̄ pa-
tris ⁊ ſpũſſcti. So. Quidã olim h̄ ↄcede-
bãt: dicẽtes q̄ debet dici mr̄ filij: ſz nõ dei
Sz ly de⁹ lz ſit cõe trib⁹ pſonis ⁊ p q̃libz
ſupponere poſſit: q: ſcat i ↄcreto naturaz
diuinã: tñ pt̄ locutionẽ reddere veraz pro
vna pſona: ſm q̄ dr̄ de⁹ generat. ſicut etiã
dr̄ hõ currit: ſolo Petro currẽte. vñ ſimplr̄
ↄcedit q̄ eſt mr̄ dei: ſicut ⁊ q̄ ieſus ẽ de⁹.
Nec obſt. q̄ ſit p̄dicatũ: ⁊ p̄dicata teneãt
formalr̄. q: ſcat naturã ſubſiſtentẽ ⁊ ↄſe-
q̃nt teneri pt̄ p ſuppoſito tã a pte ſubiecti
q̄̃ a pte p̄dicati: vt dr̄ s. Tho. i. iij. diſ. iiij.
q. ij. ar. ij. ad ſcd̄m. Quarto. Nulla ei mu
lier eſt mr̄ alicui⁹ niſi ſm naturã quã ab
ea accepit. Sz fili⁹ nõ accepit a ṽgie na-
turã diuinã ſz hũanã. g̃ ⁊c̄. Solu. Quia
vna pſona ſubſiſtit i vtraq̄ natura: cõicat
ſibi nature idiomata ſua. i. ꝓprietates: vt
dr̄ Dama. Vñ ſicut iudei dicũt crucifixiſ
ſe dñm glīe: lz nõ ſm diuitatẽ: ita ⁊ ṽgo eũ-
dẽ pepit. Et ſic̄ dicim⁹ hoiem creaſſe ce-
los: ita dicim⁹ deũ natũ de ṽgie: ⁊ ↄñr ṽ-
ginẽ mr̄em dei.

Queri etiã pt̄ circa h̄ euãge. Vtrũ chr̄s
debuerit naſci i bethleẽ: ⁊ vtrũ ſine dolore
mr̄is. Vide. iij. q xxxv. ar. vj. ⁊. vij.

In aurora Nõ. x.

Queritur vtrũ collatio de q̃ dr̄ ṽgo erat ↄferẽs i corde ſuo eſſet dubitatiua? Ad qd̄ dico q̄ ex ipo ṽbo euãgeli
ſte dicẽtiſ: ↄferẽs. ⁊ ñ dicẽtiſ: inq̃rẽs: ſumet
hui⁹ q̄onis ſolutio. Nã aliđ ẽ cõpare aliđ
inq̃rere. q: inq̃rere rõnẽ ad aliquã ↄclõnẽ
ẽ dubitãtiſ vtrũ ſit ṽa vl̄ ñ. ſz cõpare vnũ
alt̄i: ñ ẽ dubitare ſz actualr̄ ↄtẽplari q̃ ha
bitu ſciũt. ſic̄ ſiq̃s p viſionẽ i ſomniſ aliq̃d
vidiſſet: puta q̄ ſacerdos p̄dicaret: ⁊ dein
de illũ videret expleri: ↄparet effectũ ipm
ſue viſiõi ꝺ neutro dubitãdo. Hoc ãt pōt
fieri cũ delectatõe maxia. tũ q: naturale ẽ
aĩe nr̄e ↄferre. ⁊ ꝓpt̄ea tãtũ delectamur ĩ
picturiſ ⁊ repñtatiõib⁹: q: ↄferim⁹ iſta ad
ea q̄rũ ſũt ſig: ↄferre ãt ẽ ꝺlectabile cui ẽ na
turale. tũ q: ẽ nałe ꝺſideriũ qd̄ ſcit vno
mõ: puta reuelatiõe vl̄ p ſcp̄turã: ſcire per
aliũ. tũ ẽt q: int̄dũ accreſcit gaudio q̄ ipe
res ꝺ q̃b⁹ ẽ meditatio ſũt valde delectabi
les. Et iſta oĩa ↄcurrebãt ĩ ṽgie: ⁊ maxie
tertiũ. q: illa erãt ei valde g̃ta. tũ q: erant
maxime ad honorẽ dei q̃ p ſeruo filiũ de-
derat quẽ ipe ſũme amabat. tũ q: erãt ad
maximã vtilitatẽ pximi. i. ſalutẽ vniuer-
ſi. tũ q: alia p eũ explebant tanq̄ p electã
a deo. Eſt ãt ſciẽdũ q̄ ſm Orige. ⁊ ſctõs
ipa clariſſime nouerat interp̄tationẽ oĩm
figurarũ ⁊ ꝓphetiarũ. q: habuit donũ ſapi
entie ⁊ ꝓphetie ⁊ oĩm gr̄arũ excellẽtiſſime.
Et q: oĩa q̃ circa chr̄m gerebant erãt figu
rata ⁊ ꝓphetata: i oĩb⁹ maxie letabat. Vñ
dr̄ Beda q̄ ↄferebat. q: q̃ acta erãt vide
bant ↄformia his q̃ agẽda legerat. Lege
rat em̃ Eſa. xj. Exiet virga de radice ieſ-
ſe: ⁊ nazare⁹ de radice ei⁹ aſcendet. Et ex
oppoſito videbat ſe ex ſtirpe dauid ortã:
in Nazareth de ſpiritu ſancto concepiſſe.
Legerat Michee. v. Et tu bethleẽ ephra
ta nequaq̄ parua es in milibus iuda. Ex
te enim egredietur ⁊c̄. Ex oppoſito vide-
bat ſe in Bethleem peperiſſe. Legerat

Esa.vij. Ecce ꝟgo ꝯcipiet ⁊ ꝑiet filiū ⁊c. Et Abac.iij. ſm.lxx. interpretes. Dn̄e i medio duū aialiū innoteſceris. Et ſe ꝟginez nouer[a]t: ⁊ filiū in pſepio int̄ bruta ꝯſpiciebat. Legerat multa alia q̄ dietim cōpleri videbat.

Queri etiā pōt circa h̄ euāgeliū Utrū natiuitas chr̄i d̄buerit manifeſtari paſtoribꝰ ab angel̄ vl̄ ab ip̄o chr̄o: Uide.iij.q. xxxvj.ar.iiij.⁊.v. ⁊ vtrū p̄mo debuerit manifeſtari paſtoribꝰ. Uide ibi.ar.vj.

In miſſa maiori Queſtio.xj

q Verit̄ circa hoc euangeliū de q̄ circa expoſitionem multa ſubtilia dicēda forent q̄mō hec ꝓpoſitio ſit vera de q̄ nō eſt dubiū ꝙ ſit vera. ſ. ꝟbū caro factū eſt: Ad qd̄ ſic dico. Si ꝟbū diuinū aſſumpſiſſet angelū vel columbā vel ſolē: vl̄ ſapphyꝝ vel ignē: aut aliā cuiuis naturā ſicut ⁊ aſſumere potuit ſm ſctm̄ Tho.iij.diſt. ij.ſ.de potētia abſoluta ſicut aſſūpſit hūanitatē: diceret̄ angelꝰ vl̄ colūba vel ſol vl̄ ſapphyrꝰ vel ignis: ſicut d̄r hō. q2 ois natura in ꝯcreto p̄dicat̄ de ſuppoſito habēte naturā: ſiue habeat illā ꝑ creationē vt ſol ſiue ꝑ generationē: vt Sortes: ſiue ꝑ aſſūptionē: vt ꝟbū dei habet hūanitatē. Alit̄ tn̄ ꝟo d̄r de ꝟbo natura aſſūpta: ⁊ alit̄ ꝑs nature aſſūpte. q2 cū ꝑs nunq̄ p̄dicet̄ de toto: ſicut hō nō ē aia: nec ē caro aiata per aiam̄: natura p̄dicat̄ d̄ habēte naturā gr̄a ſui. q2 natura ē totū: ſicut hūanitas ē aia ⁊ corpꝰ: ꝑs āt ſolū gr̄a totiꝰ ꝑ ſynecdochē Igit̄ hec ꝓpoſitio Uerbū ē caro: ē vera ꝑ figurā. i. ꝑ ſynecdochē. ſ3 hec Uerbū ē hō ē vera ſine figura. Si tn̄ ꝑ poſſibile vl̄ impoſſibile ꝟbū aſſūpſiſſ3 carnē vt ē ꝑs aial̄ ꝟbū eēt caro ſicut mō ē hō. Ad q̄ſtionē dico ꝙ hec ꝓpoſitio Uerbū factū ē caro: ē vera i ſenſu in q̄ eſt vera illa: ꝟbū ē caro. ſ. ꝑ ſynecdochē: vt ſit ſenſus Uerbū caro factū ē. i. factū eſt hō: dicēte Athana. i ep̄la ad Ep[i]pha. ꝙ dicē. ꝟbū caro factū ē: ſil̄e ē ācſi diceret̄: hō factꝰ eſt. Nā q̄cq̄d ē aliq̄d ⁊ p̄us nō erat illd̄: eſt factū illd̄. ſicut: rex eſt factꝰ rex. Sed deꝰ eſt hō: ⁊ aliq̄n p̄us nō erat hō. ḡ factꝰ eſt hō ſiue caro. S3 cōtra p̄dicta Primo. Nā ſi eſt vera ly factꝰ det̄minat abſolute ſubiectū aut p̄dicatū cū ſit det̄miatio. Sed neutꝝ illoꝝ det̄minat: q2 nec deꝰ q̄ eſt ſubiectū eſt factꝰ: nec ille hō chr̄o demōſtrato ē factꝰ: niſi aliq̄d addat̄: q2 ſupponit eternū ſuppoſitū. ḡ nō ē vera So. Neutꝝ illoꝝ abſolute det̄minat rōne dicta: ſ3 det̄minat ſubiectū n̄ abſolute ſ3 i ordine ad p̄dicatū: ⁊ ip̄ortat fieri rōnis circa deū nō abſolute: vt dicat̄ d̄s factꝰ: ſ3 relatiue: vt dicat̄ factꝰ hoc. i. hō. Pōt ēt det̄miare totā ꝓpoſitionē vt ſit ſenſus. factū ē vt hec ꝓpoſitio ſit vera Uerbū caro fctm̄ ē. Scd̄o Nā ſi ē factū caro: ē caro ſic q̄ ē factꝰ albꝰ ē albꝰ: ſ3 nō ē caro. Si dicat̄ ꝙ ē caro ꝑ ſynecdochē Cōtra: q2 ſi ē ita: meliꝰ euāgeliſta dixiſſet ꝓp̄rie: ē factū hō q̄3 ip̄rop̄e ē factū caro. Sol̄. Affirmo r̄n̄ſionē. q2 hō d̄r aliq̄n caro. ſicut Eſa.xl. Uidebit ois caro ſalutare d̄i. Ad replicā dico ꝙ ſolā carnē noiauit. Primo q2 caro fuit ꝟbo rō apparēdi viſibilr̄. Un̄ ſubdit̄. Et vidimꝰ gl̄iam eiꝰ. Scd̄o vt oſtēderet ꝑ locū a maiori nihil eē i natura hoīs qd̄ ꝟbū nō aſſumpſerit. Tertio ad oñdendū carnis ꝟitatē ꝯtra manicheos dicētes verbū carnē phātaſticā aſſumpſiſſe. Quarto ad oſtēdendā pietatē dei. Magnū em̄ fuiſſet pietatis ſacr̄m ſi deꝰ aiam rōnalē ſibi viciniorē aſſūpſiſſet. ſ3 multo mag̃ ſi paſſus ē corꝑari. i. corꝑi vniri: ſm illud. j. ad Tim̄.iij. Et manifeſte magnū eſt pietat̄ ſacr̄m: qd̄ manifeſtatū eſt i carne. Tertio Nā adhuc eſt falſa ſumpta ibi carne ꝑ homine. q2 deꝰ eſſ3 factꝰ ſimplr̄. q2 cū hō ſit ſuba: fieri hoiem eſt fieri ſimplr̄. So. Fieri hoiem eſt fieri ſimplr̄: qn̄ ſil̄ fit natura humana ⁊ ip̄m ſuppoſitū in q̄ eſt. Mō n̄ ſic ē hic. q2 ſuppoſitū ꝟbi eternū ē. Un̄ ſimile ē deū fieri hoiem: ſicut Socratē p̄exiſtentē paruū q̄ntitate fieri magnū ꝑ icorporationē alimēti cui aia nouit̄ cōicat ſuū eē antiquū: l3 h̄ ⁊ oē aliд exēplū n̄ ſit oino ſil̄e. Queri etiā pōt vtꝝ hec ſit vera Caro vl̄ hō factꝰ ē deꝰ. Uide.iij.q.xvj ar.vij. Et vtꝝ iſte hō d̄mōſtrato chr̄o ſeu ꝟbo incarnato inceperit eſſe. Uide ibidez articulo.ix.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN